

גיסה
זשזש
האמזש?

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לשמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א - בשיעור חומש רש"י

פרשת שלח תשפ"ג

***

מי אתה, יצר הרע?

סיפר ר' יהושע מרגלית ז"ל: באחת השנים התלבטתי אם לעלות לירושלים ביום פורים דמוקפין כדי להיות אצל ר' אשר.

ציפור קטנה לחשה לי בלב: "יהושע, אתה הרי אדם מבוגר, למה לך לנסוע? הרי היום יום קר, ואתה עלול להצטנן ולסכן את בריאותך!"

ואכן, לא נסעתי לבסוף.

למחרת פגשתי כמה חברים, והם מיד קפצו לקראתי: "יהושע! איפה היית אתמול?! אתה לא יודע מה כספסת! איזה פורים היה אצל ר' אשר! אילו דיבורים חזקים!"

וכמובן, ככל שהאריכו בתיאור, נפל לי הלב. המצפון החל לייסר אותי. למה הקשבתי לעצלות שלי?! למה לא נסעתי?! למה בחרתי בתירוצים!?

אבל פתאום תפסתי את עצמי.

הבנתי לפתע למה מתכוון דוד המלך באומרו 'תכלית שנאה שנאתים - לאויבים היו לי', כשהכוונה היא כמובן ליצר הרע.

כי איזה אויב גרוע הוא היצר הרע... אותו אחד שהגיע אלי אתמול עם חיוך של דאגה וייעץ לי לא לנסוע - הוא זה שמגיע אלי היום עם שוט מייסר של מצפון למה לא נסעתי...

*

אנשי השליטה - מול אנשי ההזדמנויות

הכאב הזה שאתה עובר עכשיו, זה משהו בשורש הנשמה שלך שמחכה לתיקון כבר אלפי שנים - ועכשיו הגיעה ההזדמנות שלה לתיקון.

הכאב, הוא סוג של שליח שדופק על הדלת וקורא לך לקום מהמיטה הנוחה ולגשת לקבל את המתנה.

הכאב, הוא כמו מד דלק ברכב שמאותת לך - נהג יקר, גש לתחנת הדלק, טפל בעצמך!

הכאב, הוא כמו נסיעה במטוס צפוף, בלי אוכל, בלי מקום להסתובב, בלי הנוחות שאתה רגיל אליה, אבל אתה נוסע לפגישת עסקים בחו"ל שתניב לך רווחים של מיליונים...

כשאתה רואה את הכאב בצורה הזו, בצורה האמיתית שלה, כשאתה מבין שיש כאן ניצוץ קדוש שמחכה לחזור אליך ולמלא אותך בכוח, כשאתה יודע שהכאב, הקטן או הגדול, הוא הזדמנות היסטורית לקנות אוצרות של חיבור להשם, שיש כאן מתנה שרוצים להביא לך – כל ההסתכלות שלך על הכאב משתנה!

כי אמנם לא נוח לצאת ממיטה חמה – אבל מה זה לעומת המתנה הגדולה שממתינה מאחורה הדלת!
ונכון שלשנות את מסלול הנסיעה זה לא נעים – אבל זה עדיף עשרת מונים מלהיתקע בלי דלק באמצע יום חמסין!

ואולי איש עסקים מכובד אינו רגיל להצטופף במטוס תיירים רגיל – אבל הוא לא מרגיש את חוסר הנוחות, כשהוא רואה מול עיניו את שורת הרווח בחשבון הבנק משודרגת במיליונים....

יותר מזה, במידה מסוימת אתה אפילו מחכה לתהליך הזה, ואינך רוצה לוותר עליו – כי אתה יודע שזו הדרך להגיע לדברים הטובים שממתינים לך.

(והוכחה לכך, שאם ישמע איש העסקים שטיסתו התבטלה, הוא לא ישמח שנחסך ממנו אי נוחות – אדרבה, הוא יתרגז שפספס את ההזדמנות!)

כלומר, כשאתה יודע שהשם הוא ששלח את הכאב, ושיש כאן מטרה טובה עבורך – אתה לא מתנגד יותר לכאב, אינך עסוק בבושה או בתחושת הכישלון – כי אתה יודע שזה התהליך הנכון ביותר עבורך!

אבל, אם נהיה כנים, לפעמים אנחנו מעדיפים לוותר על רווחים, על חיבור, על חכמה, על כבוד, על התקדמות, על חינוך טוב ועל עוד הרבה דברים טובים – רק כדי להוכיח שאני שולט, שאני כאן בעל הבית...

לפעמים לא מעניין אותנו מהי האמת, איננו מחפשים חכמה, איננו מחפשים להתחיל לחיות. מה אנחנו כן מחפשים? שליטה.

כשאני בוחר לחפש שליטה – שם מתחיל הסבל...

ר' אשר אמר: ה'דרך' שאני נותן לכם לא תחסוך מכם את הכאבים. כי הכאבים הם חלק מהחיים, חלק משמעותי שמחבר אותך אל השם ולעצמך.

הדרך שלי, חוסכת את ה'סבל' מהכאב. כי הסבל מגיע כשאני לא מקבל את ה'הווה', לא מקבל את מה שהשם עושה איתי, הסבל מגיע כשאני רוצה להישאר בעל הבית...

כשמחפשים להישאר שולטים – שם הכול מתחיל להידרדר... שם מתחיל הסבל, שם מתחילים להישבר, לקחת ללב, לכעוס, להתרגז, לנתק קשרים, להתיימש ולהתנהל באופן רגשי...

כשאני לא מוכן לקום מהמיטה ולפתוח לשליח את הדלת – כי אני רוצה לישון!

כשאני מעדיף להתעלם מהנורה המהבהבת ברכב – כי זה הרכב שלי! והתוכניות שקבעתי להיום לא כוללות שהייה ארוכה במוסך...

כשאני לא מוכן להצטופף כמו כל האנשים הפשוטים במושב אמצעי במטוס מנהלים, ולוותר בכך על הנוחות שלי, ועל הכבוד שלי...

מי שיפסיד מהבחירה הזו, יהיה רק האדם בעצמו.

כי הכאב שהקדוש ברוך הוא שולח, נמצא כאן בכל מקרה, אם אני רוצה ואם לא! אלא, שאם אני מקבל את זה, ומחפש את נקודת החיבור שטמונה כאן – הבאתי את הניצוץ לתיקוני, והוא לא יצטרך שוב להגיע אלי. פתרתי את הבעיה מהשורש!

ואם בחרתי להתעלם, לברוח או להוכיח שליטה – הבעיה תישאר בשורשה...

*

איפה אתה מעדיף את הבושות?

חסיד של רבי אהרן מקרלין היה מגיע פעמים רבות לרבו ומתלונן על כך שאשתו מציקה לו ופוגעת בכבודו. הוא ביקש ברכה לישועה, אך הרבי לא הגיב אך פעם לבקשתו.

פעם אחת, הגיע היהודי שבור כולו אל הרבי וזעק: הגיעו מים עד נפש! רבי, אני לא מסוגל יותר! איני יוצא מהחדר – בלי הבטחה לשינוי מייד! הבטחה, לא ברכה...

הרבי, שראה את הכאב של אותו אברך, הבטיח שבקרוב ישתנה המצב לטובה..

ואכן, באורח פלא – כך היה.

מיד כשחזר היהודי לביתו, הופתע לגלות יחס אחר לחלוטין, יחס של כבוד, של הערכה ושל מילים טובות.

האברך היה מאושר מהשינוי החיובי, אך הוא לא ציפה לבאות...

למחרת, בעודו פוסע לתומו ברחוב, בא מולו עגלון העיירה והחל לצעוק עליו ולזרוק בו האשמות שונות ומשונות. עוד יום חלף, והפעם היתה זו עוברת אורח שנטפלה אליו והחלה לבזות אותו בביזיונות נוראיים ברחובות העיר, האשימה אותו בהאשמות שווא שגרמו לאנשים להתאסף מסביבם ולדון בחדשות ה'חמות' הנשמעות במו אוזניהם... הכול, מול דמו הנשכך...

זה היה בשבילו ביזיון אחד יותר מידי...

הוא רץ אל רבו ושאל בכאב: רבי, למה זה מגיע לי? עד שהגעתי למנוחה מול רעייתי – עכשיו אי צריך לסבול ברחוב!?

אמר לו הרבי, אתה מבין, משמים נגזרו עליך בושות, רצו להביא אותך לתובנה מסוימת, רצו להביא אותך לתיקון הנפש, להתחבר להשם, להתחבר לעצמך – אבל אתה העדפת לברוח מהבעיה... העדפת לחפש סגולות והבטחות, במקום לטפל בשורש...

ומה יצא לך מזה? במקום להתבזות בבית, בין ארבע קירות וכשאף אחד לא שומע – אתה מתבזה לעין כל...

*

חבל לפספס את המסרקות!

איך רבי עקיבא עמד בדומיה פלאית כזו, כשבשרו נסרק במסרקות של ברזל? הרי אלה כאבים נוראיים!

איך הוא הצליח לא לסבול מהכאב?

אמר הרבי: רבי עקיבא, היה לו חבל לבזבז רגעים כאלה של 'מסרקות של ברזל' כדי להתעסק עם הייסורים והסבל – כי הוא ידע שיש כאן אוצר הרבה יותר נחשק! יש כאן הזדמנות היסטורית להתחבר לאין-סוף בחיבור אינסופי!

הכאב הזה, הוא הזדמנות להיות 'אחד' עם הריבונו של עולם!

אם הוא מבזבז אותו על חיפוש שליטה והתמקדות בייסורים, הוא מפסיד פעמיים! שהרי את המצב הוא לא יכול לשנות, וגם את הזדמנות חייו הוא מפספס...

*

ועכשיו לייטיג

השטחים 'שלך'...

על מאמר חז"ל: 'אשה נאה, דירה נאה וכלים נאים מרחיבים דעתו של אדם', הסביר הרבי: שלושת הדברים האלה, בית, אשה וכלים (כמו רכב, ביגוד וכלים לפרנסה) הם שלושה שטחים שמיועדים משמים לחבר את האדם לעצמו.

אלה הם השטחים 'שלו', איתם הוא אמור לחיות במשך שנים.

לכן, אמר הרבי, אנחנו רואים שדווקא בשלושת התחומים האלה - נחשפים כל החולשות שלנו...

בשידוך, בחתונה, בהתנהלות בבית - כל ה'מידות' והטבעים הנשכחים שלנו מתעוררים לחיים, פתאום אנחנו לוקחים ללב ומתעקשים על דברים שאף פעם לא ייחסנו להם חשיבות יתירה...

כך גם בבחירת רכב, ביגוד וכלים, ומי מדבר על רכישת בית או שיפוץ... כל החולשות, הכאבים הנשכחים, התקוות לאושר והכעסים הפנימיים - הכול יוצא החוצה, במחשבה, דיבור ומעשה...

למה? כי שם, דווקא בשטחים הללו, נמצא החיבור שלך. שם נמצאים הזדמנויות חיך!

סיים הרבי: כשאתה חש שלא בנוח באחד משלושת התחומים האלה, אל תברח, אל תחשוב שיש כאן תקלה!

אדרבה, החיכוך הזה שם, זו הדרך וההזדמנות שלך להתחבר!

(ר' מנחם הלוי חזינשכר)

נתרם לזכות בעלי השמחה של שבת זו, חתני ה'חומש סעודה' והוריהם:

הרה"ח ר' אליהו מושקוביץ הי"ו - ובנו אשר יצחק אייזיק | הרה"ח ר' אהרון יצחק וינברגר הי"ו - ובנו אברהם אליהו | הרה"ח ר' ישראל יוסף פייג - ובניו, מרדכי שמואל - ויחיאל | הרה"ח ר' מנחם אורגל הי"ו - ובנו אליעזר אוריאל | הרה"צ ר' ישכר בעריש וייס שליט"א - ובנו יעקב יוסף | הרה"ח ר' יעקב וויס הי"ו - ובנו דוד | הרה"ח ר' ישעיהו איצקוביץ הי"ו - ובנו אברהם | הרה"ח ר' יוסף רובין - ובנו שמעון אביגדור | הרה"ח ר' שלמה שפיצר הי"ו - ובנו יעקב יוסף | הרה"ח ר' אלכסנדר דב וויס הי"ו - ובנו נתן ברוך | הרה"צ ר' מנחם מנדל שמרלר שליט"א - ובנו יעקב | הרה"צ ר' דוד דייטש שליט"א - ובנו משה | הרה"ח ר' ירמיהו אריה ליברמן הי"ו - ובנו אברהם | הרה"ח ר' מנחם מנדל רוטנברג הי"ו - ובנו חיים | הרה"ח ר' ישראל חיים מן הי"ו - ובנו שמואל שמעלקע | הרה"ח ר' משה ויינברגר הי"ו - ובנו אברהם אליהו | הרה"ח ר' יעקב יצחק ברנשטיין הי"ו - ובנו יוסף אשר | הרה"ח ר' יעקב צבי פרל הי"ו - ובנו

יוסף

*****

י"ל ז"י ינקודות של אורי - ספיקא. ניתן לקבל בבית מדרשנו רחוב דונטל 11 בני ברק, א' מ"א: A0504171897@gmail.com